



Davor Škrlec

European Parliament, Member

Bruxelles, 23. siječnja 2017.

Ministarstvo poljoprivrede

Kabinet ministra

n/r ministra Tomislava Tolušića

Ulica grada Vukovara 78, 10000 Zagreb

Poštovani ministre Tolušiću,

stupanjem na snagu novog Zakona o zaštiti životinja početkom godine na snagu je stupila i zabrana uzgoja činčila za krzno čime smo našu zemlju stavili u krug visoko osviještenih društava po pitanju zaštite i promicanja prava životinja. Odgovornost prema životinjskom svijetu i prirodi koja nas okružuje i čiji smo sastavni dio odražava najviši stupanj razvoja svijesti modernog društva kojem kao čovječanstvo moramo težiti. Uzgoj životinja radi krzna uz današnje mogućnosti kvalitetnih zamjenskih materijala ne predstavlja zadovoljavanje osnovnih ljudskih potreba već isključivo pogrešno nametnuti trend koji ne vodi računa o prirodi i čovjeku. Imajući u vidu iznimno dugačko prijelazno razdoblje, konsenzus građana i struke, smatram navedeno zakonsko rješenje etičnim, opravdanim i u skladu s temeljnim načelima zaštite prava životinja koje zaslužuju našu najveću brigu i poštovanje.

Koristim stoga ovu priliku zahvaliti Vam osobno na Vašem doprinosu, kao i na zalaganju mnogobrojnih građana i udruga koje danonoćno na terenu marljivo brinu o životinjama i najugroženijim vrstama. Ponosan sam što po ovom pitanju Hrvatska sada može služiti kao primjer te vjerujem kako će istim putem krenuti i ostale države u Europi i svijetu.

Međutim, kako bismo u potpunosti otklonili mogućnost nepotrebnog ubijanja zdravih životinja želim Vam skrenuti pažnju na **članak 67. stavak 3.** Zakona o zaštiti životinja („**Životinja iz skloništa koja se ne vrati posjedniku, a koju nije moguće dalje držati, udomiti, darovati ili prodati može se nakon 60 dana usmrtniti.**“) koji je doživio tek manje izmjene, ali i dalje omogućava usmrćivanje životinja.

Navedena odredba Zakona o zaštiti životinja izaziva zgražanje javnosti već godinama i predmet je zalaganja velike većine građana za njeno konačno ukidanje. U tu sam svrhu i osobno pokrenuo on-line anketu s jednim jedinim pitanjem, Podržavate li Zakon o zaštiti životinja koji dopušta ubijanje zdravih i napuštenih životinja u azilima nakon 60 dana?, a u kojoj se do ovoga trenutka **98% od 10 880 građana koji su joj pristupili, izjasnilo protiv takvog zakona.** To svakako upućuje na činjenicu kako građani u Hrvatskoj ne žele da njihov novac odlazi na ubijanje životinja, već na zbrinjavanje, udomljavanje i edukaciju dionika uključenih u brigu za životinje.

U tom smislu, prijedlog izmjene navedenog članka koji predlažem glasilo bi: „**Životinja iz skloništa koja se ne vrati posjedniku ostaje u skloništu do udomljenja.**“

Uvjeren sam kako bi navedena odredba povećala protočnost životinja kroz skloništa i rad na prevenciji s obzirom na to da bi skloništa bila prisiljena raditi na promociji i oglašavanju, odnosno programima udomljavanja i edukacije.

Ako Zakon o zaštiti životinja sankcionira pojedinačno zlostavljanje i ubijanje pasa, tada ne smije dopustiti svojim odredbama ubijanje pasa u skloništima, već kroz primjere skloništa koja ne usmrćuju životinje pokazati kako treba postupati sa životinjama.

Određivanje kratkog roka ne omogućava udomljavanje životinja, a osobito ozlijeđenih i bolesnih, kojima treba više vremena za liječenje i oporavak, kao i starijih pasa. Uz liječenje životinja, u redovitom poslovanju skloništa neophodni su kastracija, socijalizacija odnosno resocijalizacija i oglašavanje životinja, a za što je također potrebno određeno vrijeme.

Najvažnije za uspješno zbrinjavanje i udomljavanje pasa je da skloništa budu neprofitna, čime će zaposlenici biti motivirani provoditi Zakon (oglašavanje životinja, propisana cijepljenja, kastracija, veterinarska njega, edukacija, uključivanje građana, podizanje svijesti o odgovornom postupanju prema životinjama), a ne čekati određeni broj dana kako bi ih mogli usmrtili. Time se postiže i smisao Zakona o zaštiti životinja, a to je štititi životinje, a ne propisima olakšati i opravdati njihovo ubijanje.

Praksa pokazuje kako u Hrvatskoj najuspješnija po broju udomljenih životinja čine upravo skloništa koja ne usmrćuju životinje. Neprofitna skloništa, kao dio ustanova ili vođena od strane udruga, ulažu velike napore u zbrinjavanje životinja te pokazuju odlične rezultate u provedbi Zakona. S druge pak strane, profitna skloništa koja provode usmrćivanja nisu potaknuta istim tim Zakonom da se trude oko udomljavanja i pravilne skrbi za životinje. Za razliku od takvih skloništa, čiji voditelji čekaju 60. dan kako bi usmrtili psa, „no kill“ skloništa troše dobivena sredstva razumno i s ciljem povećanja dobrobiti životinja odnosno njihova udomljavanja.

Poštovani ministre,

znam da ćete imati razumijevanja za navedeni problem te Vam isto tako kao zastupnik u Europskom parlamentu skrećem pažnju na **članak 13. Ugovora o funkcioniranju Europske unije** koji navodi kako Unija i države članice, smatrajući životinje čuvstvenim bićima, punu pažnju posvećuju zahtjevima za njihovu dobrobit.

Vjerujem stoga kako bismo što prije novom izmjenom Zakona o zaštiti životinja morali uvesti potpunu zabranu usmrćivanja životinja u skloništima i osigurati njihovo sigurno zbrinjavanje.

Na tome Vam unaprijed zahvaljujem te Vas najsrdačnije pozdravljam.

S osobitim poštovanjem,



prof. dr. sc. Davor Škrlec

zastupnik u Europskom parlamentu

član Intergrupe za dobrobit i zaštitu životinja u Europskom parlamentu